

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Valja za vse leto - \$6.00
Za pol leta - \$3.00
Za New York celo leto - \$7.00
Za inozemstvo celo leto - \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: CORTLANDT 2876.

Entered as Second Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON: CORTLANDT 2876.

NO. 9. - ŠTEV. 9.

NEW YORK, THURSDAY, JANUARY 11, 1923. - ČETREK, 11. JANUARJA, 1923.

VOLUME XXXI. - LETNIK XXXI.

AMERIKANEC O EKSPEDICIJI V RUHR STRAŠNE POSLEDICE

Boyden, poslanik Združenih držav, je izjavil v nekem ugotovilu na seji reparacijske komisije, da so v Versaillesu naložili Nemčiji "nemogočo nalogo". - Sklep reparacijske komisije. - Edina Angija proti njemu.

Poroča Ferdinand Tuohy.

Pariz, Francija, 9. januarja. - Roland W. Boyden, neoficijski zastopnik Združenih držav pri reparacijski komisiji, se je poslužil danes popoldne akcije komisije, ki je izjavila, da Nemčija namenoma ni dobavila zadostne množine premoga, kot prilike, da napade versaillesko mirovno pogodbo ter stavi predlog, da bo tem boljše, čimprej se jo revidira.

Vsled te akcije komisije se premikajo danes ponoči čete po vsej severni in iztočni Franciji in republika je pripravljena pričeti z drastično akcijo proti Nemčiji, s katero je že dolgo časa pretela.

Boyden se ni na noben način udeležil sklepa, vsled katerega se je proglasilo Nemčijo za verolomno. Seglašal pa je z večino v tem smislu, da je bilo verolomstvo prostovoljno. Edinole Sir J. Bradbury, član angleške komisije, je bil odločno proti temu sklepu.

Boyden pa je bil mnenja, da ni dobava lesa in premoga zadosti velike važnosti, da bi se storilo tako resne korake, če pomislimo na celotni velikiški problem reparacij.

Po njegovih mislih bi se moralo razpravljati o reparacijskem problemu kot celoti, ne pa v podrobnostih. Razmere, vsled katerih niso Nemci dobavili zadostne množine premoga in lesa, pomenijo že sameposobi obsodbo mirovne pogodbe, ki je naložila nemški državi nemogočo nalogo. Rekel je, da je prepričan, da je krivda v večji meri na strani versailleske mirovne pogodbe, kot pa na strani Nemcev.

V svojem komentarju glede te dramatične intervencije je izjavil neki visoki uradnik, ki je bil navzoč:

Jaz nisem tako zelo obupan glede mirovne pogodbe. Smiselno in primerno izvedena, bi bila mogoče uspešna.

Berlin, Nemčija, 9. januarja. - V manifestu, katerega je izdal danes predsednik Ebert, poziva prebivalce Ruhr doline, "naj ostanejo mirni kljub nadaljevanju francoskih krivice in francoskega nasilja, ki predstavlja kršenje versailleske mirovne pogodbe".

DENARNA IZPLAČILA V JUGOSLAVIJI, ITALIJI IN ZASEDENEM OZEMLJU

Se potom naše banke izvršujejo naslednje, hitro in po nizkih cenah.

Vsega se bomo malo čisto:

Jugoslavija:

Raspisila na naše pošte in izplačuje "Kt. poštni čekovni urad in "Jadranska banka" v Ljubljani, Zagrebu, Beogradu, Kranju, Celju, Mariboru, Dubrovniku, Splitu, Sarajevu ali drugod: kjer je paš na hitro izplačilo najugodnejše.

300 kron ali 75 dinarjev	\$ 1.05
400 kron ali 100 dinarjev	\$ 1.35
500 kron ali 125 dinarjev	\$ 1.70
1,000 kron ali 250 dinarjev	\$ 3.10
5,000 kron ali 1250 dinarjev	\$15.00
10,000 kron ali 2500 dinarjev	\$29.00

Italija in zasedeno ozemlje:

Raspisila na naše pošte in izplačuje "Jadranska banka" v Trstu, Opatici in Zadra.

50 lir	\$ 3.10
100 lir	\$ 5.80
300 lir	\$16.50
500 lir	\$27.00
1000 lir	\$53.00

Se pošilja, ki praznajo manj kot dvajseti kron ali po dvajseti \$; dovoljamo pa mogočnosti za posredni posred.

Vrednost kronam, dinarjem in liram sedaj ni stalna, menja se večkrat in nepričakovano; in tega razloga nam ni mogoče podati natančne cene vnapij. Računamo po ceni onega dne, ko nam daste posredni denar v roko.

Glede izplačil v ameriških dolarjih glajto poseben oglas v tem listu. Denar nam je poslati najbolje po Domestic Money Order ali po New York Bank Draft.

FRANK HAKSER STATE BANK

33-Cortlandt Street New York, N. Y.
Glavno zastopništvo Jadranske Banke.

(Advertisement)

SUHAŠKE POSTAVE

Uradno se izjavlja, da je ponarejena pišča umorila tisoč ljudi ter oslepila petsto nadaljnjih na leto. - Vazok je najbrž neizkušnost butlegarjev.

Washington, D. C., 10. jan. - Najmanj tisoč ljudi je umrlo v Združenih državah, tekot let 1922 vsled zavzivanja strupen "pišče". Najmanj petsto nadaljnjih je za vedno izgubilo vid vsled zavzivanja lesnega alkohola. Nistotine, mogoče na tisoče drugih pa je trajno trpelo na zdravje vsled zavzivanja zvaril, polnil "fusel" olja in drugih škodljivih primesti.

To je cenitev uradnikov prohibicijske enforcement službe in t cenitev temelji na poročilih agentov v vseh delih dežele ter izrezkih iz časnikov, ki so navajali posamezne slučaje. Oblasti s mnenja, da je to ugotovilo preplešano kot pretirano, kajti številni smrtni slučaji, katere so pripisovali drugim vzrokom, niso bili ničesar drugega kot posledica slabega distiliranja slabe pišče.

V številnih slučajih so bili smrtni slučaji posledica slabega distiliranja butlegarjev ali nečistga blaga, uporabljenega pri ne dovoljenem distiliranju. Kotli, zaplenjeni tekot pogonov v vseh delih dežele, kažejo, da je večina onih, ki so izdelovali žganje, le malo ali ničesar vedela, kako je treba storiti to in kakšne sanitarne odredbe so potrebne pri tem.

Da je umrlo nekako tisoč oseb tekot preteklega leta vsled zavzivanja strupenih pišč, je seveda le navadna cenitev. Podatki za to cenitev so bili večinoma vslobovani v listih in izrezkih iz listov, katere so poslali centralnemu uradu agenti v različnih delih dežele. Ti izreki imajo namen izpolniti poročila agentov glede položaja v njih odnosnih distriktih. Polnijo veliko knjigo v informacijskem uradu prohibicijske službe.

Ti izreki kažejo, da je bilo več kot dvesto slučajev smrti vsled zavzivanja strupene pišče edino le v državi New York, kar pomenja veliko povečanje v primeri s številkami prejšnjega leta. V Clevelandu, kjer je držal coroner natančen rekord, je bilo zaznamovani dva in šestdeset takih smrtnih slučajev tekot prvih sedmih mesecev leta. V Denverju je bilo tekot leta šest in dvajset takih smrtnih slučajev.

Informacije, katero je nabrala prohibicijska služba, kažejo, da je bil strup v piščah zelo različne vrste. Nekatere žrtve so umrle, potem ko so izpile en drink ali dva, a druge šele potem, ko so zavžile velike množine take pišče.

VOLKOVI V NEW JERSEY.

Trenton, N. J., 9. januarja. - Eden dveh volkov, ki sta se pojavila v Hamilton občini, v bližini tega mesta, je bil ubit in državnja policija v družbi na hitro organizirane lovske skupine išče sedaj drugega volka. Matere drže svoje otroke v hišah, ker se boje, da bi jih ne raztrgal volk.

John Gethings, neki farmer na Hutchinson Mills cesti, je našel pred par dni na svojem prostoru šestnajst mrtvih prašičev. Najprevo je domneval, da so opravili psi to krivdo. Strahil je s puško in včeraj je čul evilehje ter zapazil dva volka, ki sta napadla čredo. Nadaljni štirje prašiči so bili ubiti, predno je mogel ustreliti enega volka. Drugi je ušel.

MEDENI TEDNI V AFRIŠKI DŽUNGLI.

Slika nam kaže Mr. in Mrs. Healy iz Čikage, ki sta napravila jako značilno ženitovanjsko potovanje. Šla sta v Afriko streljat divje zveri. Ustrelila sta nekaj tigrov in leopardov ter prinesla seboj zdravo kožo ter kože svojih žrtev.

NA VISLICE SO JO

MORALI ODNESTI

Mrs. Thompson je šla v smrt skoro nezvestna, a Fred. Bywaters je kazal več poguma. - Agitacija proti smrtni kazni.

London, Anglija, 9. januarja. - Mrs. Edith Thompson in Frederick Bywaters, njen ljubimec, sta bila obešena danes zjutraj ob devetih radi umora njenega moža Percy Thompsona.

To je bila prva eksekucija ženske v Angliji izza leta 1907. Oba jetnika sta trdila do zadnjega, da sta nedolžna. - Bywaters, da je zabodel Thompsona v srebro, in ženska, da ni vedela ničesar o njegovih namenih.

Smrti sta zrla v oči na povsem različen način. Mrs. Thompson, vsa iz sebe radi končne oklonitve prošnje za odlog, je bila v oskrbi zdravnikov in strežnic do par minut pred njeno smrtjo. Bila je nezvestna skoraj celo noč, a je prišla k zavesti zjutraj.

V trenutkih zavesti je pogosto zahtevala Bywatersa, in končno so ji prinesli sporočilo od njega. Ni hotela povedati, kaj ji je sporočil. Nato je videla par sodnikov ter trdila, da ni kriva. Končno so jo napol odvedli, napol odnesli k večalim, z rokama, privezanima ob telo. V par minutah je bila eksekucija završena.

Bywaters pa je šel na morišče trdnih korakov in brez pomoči. Njegova mati se je mudila pri njem več kot eno uro.

Veliko ogorčenje je opaziti med nasprotniki smrtni kazni. Ramsey McDonald, voditelj delavske stranke v parlamentu, je izjavil, da je neopravičljiva in pred ječo je hodila goš in dol neka ženska srednje starosti, ki je nosila plakat z napisom:

— Če bosta obešena, so sodniki in porotniki prav tako morileci. Umora ni mogoče odpraviti z umorom.

WORK BO SLEDIL FALLU.

Washington, D. C., 9. jan. - Predsednik Harding bo najbrž imenoval generalnega poštnega mojstra. Hubert Work, naslednik tajnika za notranje zadeve, Falla, ter poveril vodstvo poštnega departamenta senatorju New iz Indiane.

OKUPACIJSKA ARMADA 120.000 MOŽ

Francozi kažejo svojo moč, ko hočejo poslati v Ruhr ozemlje 120.000 mož. - Komunisti v Parizu aretirani. - V ozemlju, ki ga nameravajo zasedeti, vlada mir. - Vse čaka zadnjega povelja.

Amsterdam, Holandsko, 10. januarja. - Jutranji listi trdijo, da se bo vdeležilo devet divizij, ki štejejo nekako 120.000 mož, prodiranja Francozov v Ruhr ozemlje. Nemške železniške uprave so dobile, kot je postalo znano, povelje, naj imajo pripravljenih tri in sedemdeset vojaških vlakov.

Glasi se tudi, da hočejo Francozi zasedeti železnice, mostove in viadukte ter tudi rove in tvornice, da se pripravijo za slučaj katerekoli sabotaže nemških delavcev.

Listi pripominjajo, da izgledajo francoske priprave "kot da hočejo Francozi naskočiti kako sovražno postojanko".

Essen, Nemčija, 10. januarja. - To mesto in sosedni Ruhr okraj sta bila danes zjutraj mirna, čeprav je bilo opaziti gotovo napetost, ki je bila posledica negotovosti ter pomanjkanja določnih informacij glede francoskih načrtov.

Objava, da je premestil preinogarski sindikat svoj glavni urad v Hamburg, je v veliki meri pripomogla k temu, da seje utrdilo razpoloženje med prebivalstvom. Francoske čete pričakujejo še pred koncem dneva.

V Duisburgu so Francozi baje zelo delavni. Njih transportni vlaki prihajajo redno. Francozi so prevzeli osem javnih šolskih poslopij v mestu, iz katerih so dali odstraniti šolski mobilijar.

V te šole bodo spravili novo pohištvo za francoske vojaške urade, v vrednosti tridesetih milijonov nemških mark. Francoske patrulje v Duisburgu nastopajo, toglasno s poročili, v polni bojni opremljeni.

Pariz, Francija, 10. januarja. Čas za dvignjenje zastora v najnovejši igri, namreč francoskem zasedanju Ruhr okraja, je danes sicer še skrivnost, čeprav so uloge že razdeljene ter pod poveljstvom francoskih vojaških oblasti. Vse priprave za zadnje povelje so končane.

Časopisje je ogorčeno nad stališčem poslanca Caehina ter drugih odličnih komunistov, ki baje vzbujajo ob Renu sovražno razpoloženje. Caehin se je vrnil v Pariz.

Poslanec Eglich je sporočil vladu, da namerava zahtevati v poslanski zbornici pojasnila glede akcije komunistov. Glasi se, da bo vlada preiskala postopanje komunistov, da dvigne obtožbe, če bo mogla zbrati zadosti dokazov.

Danes zjutraj s oaritali več vodilnih komunistov, med njimi Gastoin Mommoissona, Pietrija in Gourdeauza.

MANJŠINAM V TURČIJI VARNOST ZAJAMČENA

V Lausanu so zagotovili varnost manjšin v Turčiji. - Turki pa nočejo popustiti glade vojne amnestije in oproščenja vojaške službe.

Lausanne, Švica, 9. januarja. - Komisija glede manjšin na konferenci glede Bližnjega iztoka je dosegla danes približen dogovor o splošnem predmetu varovanja narodnih in verskih manjšin v Turčiji. To je postalo mogoče, ker je angleški minister za zunanje zadeve, Curzon, odstopil od svoje zahteve, da se imenuje stalnega komisarja Lige narodov, ki bo pazil na to, da bodo Turki držali svojo besedo.

Glede podrobnosti pa konferenca kljub temu ne more še nikamor naprej. Turki nočejo dovoliti amnestije za prestopke in kršitve tekot vojne ter odklanjajo oproščenje kristjanov od vojaške službe proti plačevanju posebnega davka.

Po številnih razpravah je bilo dogovorjeno, da se izroči vprašanja, ki so še vedno sporna, zopet podkomisiji, ki je imela dosedaj že šestnajst sestankov. Delegati so očitno zadovoljni, da se vrše razprave naprej, v upanju, da se bo nudil od nekdaj od zunaj kak sprejemljiv kompromis. Medtem pa zavlačujejo neprestano dan, ko si bodo končno stopila nasproti nasprotujoča si nazorja in mnenja, in ko bo treba ali skleniti mir, ali pa razbiti konferenco.

Odgovorne osebe turške delegacije so povedale številnim časnikarjem poročevalcem, da bodo Turki popustili glede vseh drugih preostalih točk, če bodo Angleži popustili glede mosulskega petrolejskega vprašanja. Nikjer pa ni opaziti znamenja, da bi bili Angleži pripravljeni sprejeti tako rešitev.

SKARAMUŠ

ZA LJUBEZEN ŽENSKO IN DA OSVETI PRIJATELJA.

Kako si je pridobil tekot dni slavnih doživljanj Andre Louis Moreau, — begunec, — potujoči igralec — mojstrski borilec slavo in srečo s pomočjo svojega meča.

Pozorišče romana "Skaramuš" se nahaja v Franciji, za časa velike francoske revolucije. Prisiljen bežati radi svojega revolucionarnega delovanja, se je pridružil glavni junak tolpi potujočih igralcev ter prevzel ulogo Skaramuša, enega glavnih značajev francoske drame, kojega dovtipnost, rovarstvo in ljubezen do pustolovstva se je popolnoma prilagala njegovi lastni naravi. Njegovi doživljaji, do končne srečnega zaključka, so bili številni in presenetljivi, in povest o njegovi karijeri je verna slika Francije tekot terorja.

Mogoče ni nobenega drugega živečega pisatelja, ki bi znal tako kot Rafael Sabatini izgoviti na tako izrazit način vse važnejše določke zgodovine. To je storil on v Skaramušu. Sprejel je romanco, ki bo povedala čitatelja skozi dni slavnih doživljanj na tako živ in mojstrski način.

Ta slavni roman, ki je vzbudil velikanško pozornost, bo pričel izhajati v našem listu prihodnji četrtek.

Glasilo Jugoslovanske

Vstanovljena leta 1898.

Katoliške Jednote

Glavni ured Ely, Minnesota.

Inkorporirana leta 1901.

Naznanila.

Pittsburgh, Pa.

Minu je leto 1922, in ž njim tudi težave in dobron, katerih smo bili deležni. Minili so tudi zadnji prazniki. V spominu si bomo gotovo obdržali 26. december ali Štefanov dan. Ta dan je namreč društvo sv. Štefana, št. 26, JSKJ imelo svoj zabavni večer ali banket. Dolžnost mi je, da se v imenu društva javno zahvalim vsem onim, ki so nas posetili dotični večer v tako obilnem številu. Rojaki in prijatelji društva sv. Štefana, z vašo udeležitvijo ste pokazali, kako cenite društva pa tudi njih zabavne večere. Pokazali ste s tem so-bratsko vzajemnost in medsebojno prijateljstvo, katero gojimo vedno in povsod i nadalje med našimi rojaki v naši novi domovini. Zato vam še enkrat izrekam zahvalo v imenu celega društva.

Zahvaliti se moram tudi pevskemu društvu "Prešeren" ter tamburaškemu društvu "Ilirija", ki sta našo zabavo povzdignila do vrhunca. Kadar bosti ti dve društvi kaj potrebovali, jima bomo šli tudi mi na roko v vseh ozihih. Članom društva sv. Štefana pa hvala za vse darove za banket. Nekoliko dobrih stvari nam je pa še ostalo, zato vas prosim, da se udeležite polnoštevilno prihodnje seje dne 21. januarja 1923 v navadnih prostorih, da določite, kaj naj ukreamo ž njimi.

Za društvo sv. Štefana, št. 26, JSKJ, Joseph Pogačar, tajnik.

Eveleth, Minn.

Tem potom naznanjam, da je društvo sv. Ime Jezusa, št. 25 JSKJ, v Evelethu na zadnji redni seji meseca decembra izvolilo sledeče uradnike za leto 1923: Predsednik Anthony Fritz, podpredsednik Anthony Rahne, tajnik, blagajnik in organizator Louis Govže, zapisnikar Joseph Krall; nadzorniki: Frank Rozinka, Geo. Kotze in Joseph Laboda. Društveni zdravnik R. D. Gardner.

Tem potom prosim vse člane našega društva, naj bi bolj točno plačevali svoje mesečne prispevke in to najkasneje do 25. dne v mesecu. Ako pa kateri ne more priti k seji, naj gleda, da mi pošlje pred sejo, da lahko potem denar naprej pošljem. Obenem želim vsem članom JSKJ, srečno in veselo novo leto.

Z bratskim pozdravom
Louis Govže, tajnik.

Ponočni izgredi v Celju.

Maribor je v tem oziru dolgo časa prednjačil, docim iz Celja ni bilo slišati posebnih pritožb. Zadnji čas pa vplivajo viniški duhovi le preveč tudi na celjske ponočnjake, kojih zbirališče je nazadnje Narodna kavarna. Tako je neke noči razsajala po ulicah večja družba v avtomobilu, ko se je bila zadrževala v imenovanj kavnari preveč v alkohol. V svoji ginjenosti je celo obnavljala staro trojevo z vzkliki "Evviva Italia", "Evviva d'Annunzio". Vsled tega je policija povabila na odgovor brata Jarmer, Rudolfa Schmida, nekega Wagnerja iz Konjice in Jonkeja iz Konjice (Oplotnice?). Tudi žene so se v družbi odlikovale. Teden pozneje so se vršili opotovanj ekscesi po mestu v smeri proti bolnišnici, kjer je nastal takšen vik in krič, da se je vse prebivalstvo okoliša skandaliziralo. Policija se je vedla jako taktično; tudi ni hotela izgovoriti kakšne nesreče, ker je eden izmed razgrajajočih potegnil sabljo. Zadeva je naznanjena vojaški oblasti, ki naj razmislije o tem, ali je Narodna kavarna, koje posestnik je tudi član nemškega političnega društva, za narodno državljan primeren lokal.

Težka telesna poškodba.

Ivan Šmajdek, pristojen na Dolensko, zaradi tatvine nešteto-krat predkaznovan, je bil prvotno osumljen, da je oropal dne 15. junija v neki gostilni pri Brežicah na okrajni cesti v Dečih selih Antona Radetiča in mu odvzel ti-soč kron, nato ga je težko telesno poškodoval v rebra. Podatki za rop pa so bili nezadostni, vsled česar je bil Šmajdek pred celjskim okrožnim sodiščem obsojen samo zaradi težke telesne poškodbe na 16 mesecev težke ječe.

Opozorilo.

New York City.

Slovensko podporno društvo Orel št. 90 JSKJ, v New Yorku si je izvolilo pri letni seji v mesecu decembru sledeči odbor: Predsednik Joseph Reus, podpredsednik Anthony Jančevič, blagajnik John Lacián, tajnik, zapisnikar in društveni organizator Valentine Orehek; nadzorni odbor: Charles Lacián, Helena Rostohar in Fany Stariha. Društveni zdravnik Dr. Percie Houghton, 195 Leonard St., Brooklyn.

Vljudo prosim vse članstvo društva Orel, da bi se v prihodnjem letu bolj mnogostevilno udeleževalo društvenih sej.

Z bratskim pozdravom
Valentine Orehek, tajnik.

Iz urada vrhovnega zdravnika J.S.K.J.

DIOXYDIAMIDO-ARSENO-BENZENE-DIHYDROCHLORIDE.

To je zdravilo, katerega rabijo pri zdravljenju sifilisa ter je splošno znano pod imenom 606.

To zdravilo se je jako dobro obneslo pri zdravljenju te bolezni. Ponavadi imajo bolniki, ki imajo to bolezen, eno napako, namreč, da se dovolj dolgo ne zdravijo. Jaz imam dosti bolnikov, ki so dobili samo dva ali tri zdravljenja, docim bi jih potrebovali veliko več. Ko se povprečni bolnik iznebi bolečin, misli, da je ozdravljen, pa se moti. Nekega dne bo drago plačal za to svojo zmoto. Če nima bolnik na sebi vidnih znamenj, ni s tem še rečeno, da je oproščen te bolezni. Morda sedaj nima nobenih znamenj, toda v poznejši starosti se bo pojavila bolezen v veliko hujši obliki. Če ste imeli to bolezen in je niste dodobra ozdravili, bodite pripravljani, da se vam bo vrnila v bodočnosti. Morda po dvajsetih ali celo po več letih. Marsikoga zadene kap zato, ker je bolezen zamenjaval. Velik odstotek teh slučajev povzroča sifilis. Vzrok marsikaterih očesnih bolezni je treba iskati v sifilisu. Včasih se tudi blaznost pojavi.

Bolezni se lahko nalezijo tudi kak povsem nedolžen človek. Veliko otrok ima ob rojstvu znamenja teh bolezni. Podedovali so jo od svojih staršev. Ti nedolžni otroci, veliko jih umre, predno dorastejo, morajo trpeti za grehe svojih staršev. Oče in mati nista dobra, če se tako zanemarita, da pustita otroka trpeti celo življenje.

V sedanjem času dobivajo fantje iz Evrope neveste. Ker je med njimi marsikateri okužen, se bo žena od njega nalezila bolezni. Pa tudi ženska, ki pride sem, lahko okuži svojega soproga. Slaba navada je poročiti se, pustiti ženo v Evropi ter oditi v Ameriko. Kako more ta ali oni pričakovati, da bo zdrav, če čisto ne živi. In koliko jih čisto živi? Skušnjave so vsepovsod. Včasih požrekanj ob nepravilnem času uniči možovo življenje. Trditve, da se nalezijo v spanju, je napačna. Pa potegnite dolar iz žepa, če ga nimate v žepu. Bolezni se ne more naleziti, dokler nima te bolezni človek, s katerim obujejte. Če ste tako nesrečni, da ste se bolezni nalezili, jo dajte pravilno zdraviti.

Ne poslušajte mazačev, ki vam pravijo, da vas lahko v enem mesecu ozdravijo. To ni mogoče.

Preiskava vaše krvi bo dognala resnico. Presenetljivo je, koliko ljudi ima to bolezen, pa ne vedo za to. To pa dokazujejo bolniki zapiski. Vsak možki in ženska naj pazi. Varnost je prva.

Dr. J. V. Grahek.

Premembe med društvi in Jednoto za mesec dec.

Društvo sv. Cirila in Metoda, št. 1, Ely, Minn.
Pristopil: John Koščak, 06; 22471; 500; 16.
Prestopil k društvu št. 109, Joe Preshiren, 96; 16949; 1000; 17.

Društvo sv. Sreca Jezusa, št. 2, Ely, Minn.
Umrli: Mike Tanko, 58; 527; 1000; 40.

Društvo sv. Barbare, št. 3, La Salle, Ill.
Pristopila: Antonija Pelko, 06; 22416; 1000; 16.

Društvo sv. Alojzija, št. 6, Lorain, Ohio.
Prestopil k društvu št. 30, Frank Tomsich, 79; 22275; 500; 25.

Društvo sv. Cirila in Metoda, št. 9, Calumet, Mich.
Pristopil: Mihael Ruppe, 98; 22452; 1000; 24.
Suspendiran: Rudolf Kump, 99; 19652; 1000; 19.

Društvo sv. Jožefa, št. 12, Pittsburgh, Pa.
Pristopili: Anton Preskar, 87; 22444; 1500; 36. Mary Preskar, 92; 22445; 1500; 30. Mary Jordan, 98; 22443; 1000; 24.
Suspendiran: Joseph Stare, 06; 19596; 1000; 16.
Zvišala zavarovalnino iz \$500 na \$1000, Mary Znidarsich, 87; 18778; 1000; 36.

Društvo sv. Alojzija, št. 13, Baggage, Pa.
Pristopil: Frank Grönan, 06; 22429; 1000; 16.
Suspendirani: Mary Kolenc, 85; 11075; 500; 24. Verona Mnišak, 93; 19065; 500; 24. Ana Arh, 70; 8486; 500; 36. Nikolaj Rečič, 91; 21750; 500; 31.
Prestopila k društvu št. 29, Anton Kramžar, 91; 16412; 1000; 22, in Anton Zobec, 90; 22022; 500; 32.

Društvo sv. Cirila in Metoda, št. 16, Johnstown, Pa.
Pristopil: John Slabe, 06; 22427; 500; 16.
Prestopila k društvu št. 36, Anton Logar, 86; 1406; 1000; 25, in Louis Dobnikar, 59; 3711; 1000; 46.

Društvo sv. Alojzija, št. 18, Rock Springs, Wyo.
Prestopili k društvu št. 71, Anton Leskovec, 64; 3037; 1000; 40. Lovrenc Leskovec, 96; 18878; 500; 21. John Sedej, 78; 1420; 1000; 26. Jacob Sedej, 85; 2985; 1000; 19. Marija Leskovec, 75; 8686; 500; 31.

Društvo sv. Jožefa, št. 20, Gilbert, Minn.
Prestopila k društvu št. 133, Frances Lop, 85; 12173; 500; 24.

Glavni odborniki.

I. udeležnik: RUDOLF PERDAN, 233 E. 18th St., Cleveland, O.
Podpredsednik: LOUIS BALANT, Box 106 Pearl Ave., Lorain, O.
Tajnik: JOSEPH FISHER, Ely, Minn.
Blagajnik: GEO. L. BROZICH, Ely, Minn.
Blagajnik neplačanih smrtin: JOHN MOVERN, 412 - 12th Ave. East, Duluth, Minn.

Vrhovni zdravnik.

Dr. JOS. V. GRAHEK, 843 E. Ohio Street, N. E., Pittsburgh, Pa.

Nadzorni odbor.

ANTON ZBAŠNIK, Room 206 Bakewell Bldg., cor. Diamond and Grant Streets, Pittsburgh, Pa.
MOHOR MLADIĆ, 1234 W. 18 Street, Chicago, Ill.
FRANK SKRABEC, 4822 Washington Street, Denver, Colo.

Porotni odbor.

LEONARD SLABODNIK, Box 480, Ely, Minn.
GREGOR J. PORENTA, Black Diamond, Wash.
FRANK ZORICH, 6217 St. Clair Ave., Cleveland, O.

Zdravstveni odbor.

VALENTIN PIRC, 780 London Rd., N. E., Cleveland, O.
PAULINE ERMENC, 539 - 3rd Street, La Salle, Ill.
JOSEF STERLE, 404 E. Mesa Avenue, Pueblo, Colo.
ANTON CELARC, 528 Market Street, Waukegan, Ill.

Jednotno uradno glasilo: "Glas Naroda".

Vse stvari tikačje se uradnih zadev kakor tudi denarne posiljave naj se pošilja na glavnega tajnika. Vse pritožbe naj se pošilja na predsednika porotnega odbora. Prošnje za sprejem novih članov in bolnišniške spisevala naj se pošilja na vrhovnega zdravnika.

Jugoslovanska Katoliška Jednota se priporoča vsem Jugoslovanom za obilen pristo. Kdor želi postati član te organizacije, naj se zgleda tajniku bližnjega društva J. S. K. J. Za ustanovitev novih društev se pa obrnite na gl. tajnika. Novo društvo se lahko vstanovi z 8 člani ali članicami.

Obvestilo.

Uniontown, Pa.

Društvo sv. Roka št. 55 JSKJ, v Uniontownu je na svoji glavni seji izvolilo sledeči odbor: predsednik Urban Kupan, tajnik in blagajnik Louis Grane; društveni zdravnik dr. Jeffris.

Na seji je bilo tudi sklenjeno, da bodo vsi člani, ki stavko-kazijo, enostavno suspendirani. Taki ne spadajo v društvo napredka. Mi še vedno dobro vztrajamo na stavki, samo nekaj muh je zletelo nazaj v jame.

Vsi člani naj se udeležijo seje dne 14. januarja. Seja bo važna ter je treba, da pride vsak.

Z bratskim pozdravom

Louis Grame, tajnik.

Naznanilo.

Članom društva sv. Jerneja, št. 81, JSKJ, naznanjam, da se je pri letni seji dne 17. decembra izvolil sledeči odbor: Predsednik Jerry Verbie, Aurora, Ill.; podpredsednik John Kuhar, Aurora, Ill.; tajnik Anton A. Verbič, 635 Aurora Ave., Aurora, Ill.; zapisnikar Anton Sustarsic, Aurora, Ill.; blagajnik August Verbič, Aurora, Ill. Nadzorni odbor: predsednik Frank Lokar, odbornika John Kuhar in John Basković. Bolniški odbor: Jerry Verbič in John Aister. Roditelji in vratar Joseph Racič. Društveni zdravnik: Dr. B. J. Pulfer, 294 Liberty Ave., Aurora, Ill.

Dovoljujem se prositi vse zgoraj omenjene uradnike našega društva, da vsi skupaj pazimo na to, da bo vladala tudi v letu 1923, tako lepa sloga in prijaznost med člani, kakor v letu 1922. Preteklo leto smo dobili lepo število novih članov kljub temu, da je majhna naša naselbina. Zatorej na noge, brat organizator, in potrudimo se, kakor smo se minulo leto. Zatorej vsi na delo!

Z bratskim pozdravom, A. A. Verbič, tajnik.

Društvo sv. Jožefa, št. 21, Denver, Colo.

Zopet sprejeti: Frank Marolt, 66; 11676; 1000; 43. Johana Tur-sich, 64; 8836; 500; 42.

Premenil zavarovalnino iz \$500 na \$1000, Joe Sadar, 92; 17783; 1000; 31.

Društvo sv. Ime Jezusa, št. 25, Eveleth, Minn.

Pristopil: Anton Sprohar, 06; 22436; 1000; 16.

Društvo sv. Štefana, št. 26, Pittsburgh, Pa.

Pristopile: Mary Baraga, 99; 22453; 500; 24. Mary Antloger, 07; 22454; 1000; 16.

Društvo sv. Mihaela, št. 27, Diamondville, Wyo.

Prestopila k društvu št. 28, Frances Lumpert, 03; 20066; 1000; 16.

Društvo sv. Jožefa, št. 29, Imperial, Pa.

Pristopil: John Miklavčič, 06; 22472; 1000; 16.

Društvo sv. Jožefa, št. 30, Chisholm, Minn.

Suspendiran: Frank Sudič, 83; 20658; 1000; 37.
Prestopila k društvu št. 25, Marko Sterbenc, 74; 513; 1000; 24. Marija Sterbenc, 80; 15880; 500; 32.

Društvo sv. Alojzija, št. 31, Braddock, Pa.

Suspendirana: Stefan Car, 88; 21223; 1000; 32. Ignac Vidmar, 93; 17739; 1000; 16.

Društvo Marija Zvezda, št. 32, Black Diamond, Wash.

Zopet sprejeti: Anton Chodykin, 83; 20170; 500; 37. Anton Taškar, 91; 12570; 1000; 19. Mary Taškar, 91; 19530; 1500; 26.

Društvo Sv. Petra in Pavla, št. 35, Lloydell, Pa.

Pristopil: Anton Jereb, 07; 22464; 1000; 16.

Društvo sv. Alojzija, št. 36, Conemaugh, Pa.

Pristopila: Mihael Derjani, 80; 22474; 500; 42. Matevž Krebel, 06; 22473; 500; 16.

Društvo sv. Janeza Krstnika, št. 3, Cleveland, O.

Pristopili: Helena Mirtič, 88; 22462; 1000; 35. Ignac Slak, 81; 22459; 500; 41. Ivana Slak, 83; 22463; 500; 40. Joseph Grbec, 94; 22460; 500; 28. Frank Gruđen, 85; 22461; 1000; 38.

Suspendirani: Dominik Blatnik, 90; 12740; 500; 21. Vladimir Zagar, 88; 17220; 100; 25. Joe Zavodnik, 76; 2312; 1000; 28. Mary Bolek, 89; 20065; 1000; 30.

Društvo sv. Barbare, št. 39, Roslyn, Wash.

Pristopili: Matt Matanič, 91; 22470; 1000; 31. Vinko Barich, 87; 22468; 1500; 36. Paulina Barich, 94; 22469; 1500; 28.

Društvo Marije Pomagaj, št. 42, Pueblo, Colo.

Pristopila: Veronika Jesich, 98; 22467; 1000; 24.

Društvo sv. Alojzija, št. 43, E. Helena, Mont.

Pristopil: Frank Smole, 67; 22466; 1000; 16.
Prestopil k društvu št. 18, Anton Ambro, 1900; 19289; 1000; 18.

Društvo sv. Martina, št. 44, Barberton, Ohio.

Pristopil: Anton Kaluza, 90; 22435; 1000; 32.

Društvo sv. Jožefa, št. 45, Indianapolis, Ind.

Pristopila: Marija Urajnar, 90; 22447; 1000; 32. Frank Zupan-cich, 05; 22446; 500; 17.

Društvo sv. Barbare, št. 60, Chisholm, Minn.

Pristopil: John Kiffner, 90; 22437; 500; 33.

Društvo sv. Marije, št. 61, Reading, Pa.

Pristopila: Jennie Matetič, 06; 22442; 500; 16.

Društvo sv. Petra in Pavla, št. 66, Joliet, Ill.

Pristopil: Jakob Strukel, 94; 22458; 1000; 29.

Društvo Zvon, št. 70, Chicago, Ill.

Pristopila: Frank Stifter, 92; 22465; 500; 30. Lovrenc Kaučič, 76; 22428; 250; 46.

Društvo sv. Janeza Krstnika, št. 71, Collinwood, Ohio.

Zopet sprejeti: Anton Marolt, 79; 20462; 500; 41.

Suspendirani: Louis Blatnik, 84; 19059; 1500; 33. Frank Jer-man, 84; 15754; 1000; 28.

Društvo sv. Reinega Telesa, št. 77, Greenburg, Pa.

Suspendiran: Geo. Jams, 01; 21624; 1500; 21.

Društvo sv. Barbare, št. 79, Hallwood, Pa.

Pristopil: Ivan Perekovich, 94; 22438; 1000; 28.

Društvo sv. Jerneja, št. 81, Aurora, Ill.

Suspendirana od bolniške podpore: John Boskovich, 80; 21915; 500; 42. Vincent Sustarsich, 88; 21846; 500; 34.

Društvo sv. Andreja, št. 84, Trinidad, Colo.

Pristopil: Tony Srok, 98; 22440; 1500; 35.
Suspendiran: Mike Kokotovich, 86; 18551; 1000; 30.
Črtan: Anton Golob, 80; 13534; 1000; 30.

Društvo sv. Jožefa, št. 85, Aurora, Minn.

Pristopil: Steve D. Knezevich, 91; 22433; 1500; 31.
Društvo sv. Jožefa, št. 86, Midvale, Utah.

Društvo sv. Alojzija, št. 87, St. Louis, Mo.

Pristopila: Antonija Dedič, 90; 22450; 1000; 33.
Zopet sprejeti: Marin Markovich, 93; 19226; 500; 24.

Društvo sv. Roka, št. 94, Waukegan, Ill.

Pristopil: Anton Pustavrh, 90; 22434; 1000; 33.

Društvo Matere B. Karmelske, št. 100, Monongah, W. Va.

Suspendirani: John Turkovich, 78; 19299; 1000; 30. Frank Mihčič, 94; 20737; 1000; 26. Anton Bubnič, 88; 20849; 1000; 32. — Anton Jelinič, 92; 21609; 250; 30.

Društvo Marije Vnebovzjetje, št. 103, Collinwood, Ohio

Zopet sprejeti: Jozefa Dolgan, 83; 19842; 500; 35. Anna Go-dič, 95; 21718; 1000; 17. Fannie Jare, 88; 20096; 1000; 31.

Društvo "Jugoslovan", št. 104, Chicago, Ill.

Pristopila: Frances Bančar, 97; 22441; 1000; 26.

Društvo sv. Janeza Krst. št. 106, Davis, W. Va.

Črtan: Anton Škrinjar, 78; 18063; 500; 37.

Društvo sv. Antona, št. 108, Youngstown, Ohio.

Prestopil k društvu št. 37, Josip Zupančič, 69; 2678; 1000; 34.

Društvo sv. Jurija, št. 111, Leadville, Colo.

Pristopila: Mary Sustarsich, 06; 22432; 1000; 16.

Društvo Slovenec, št. 114, Ely, Minn.

Zopet sprejeti: Angela Vidmar, 86; 16795; 500; 27. John Vid-mar, 81

Strašne grozovitosti Ku Klux Klancev.

Ku Klux Klanci v Mer Rouge v Louisiani so se posluževali srednjeveških mučninskih priprav pri mučenju svojih žrtvi. — Zlomljena kosti dveh umorjenih so bile predložene pri zaslišanju. — Avtopalja je pokazala, da so jim polomili kosti, ko so se hivali.

Iz Bastropa v Louisiani poročajo: — W. C. Andrews in J. C. Daniel, dva iz števila petih mož, katere so prijeli zakrinkani možje, ki so umorili Watt Daniela in Thomas Richardsa, sta povedala danes povest o načinu, kako so zakrinkani postopali žnjima.

Niti Andrews, niti Daniel, ki je oče umorjenega Watt Daniela, nista mogla spoznati niti enega člana maskirane tolpe, o kateri pravita, da je štela od petnajst do pet in dvajset ljudi. Andrews je rekel, da sicer ne dolži Ku Klux Klana, da pa je prepričan, da so bili ljudje, ki so ga mučili, člani te organizacije.

ŽRTVI KU KLUX KLANCEV.

Thomas Richards.

Watt Daniels.

Dr. B. M. McKoin, ki je obdolžen, da je bil član te tolpe odvajalec, pretepalec, mučitelj ter morilec, je bil navzoč na galeriji sodne dvorane. Čeprav so pogosto omenili njegovo ime tekom pričevanja, ni nikdar izpremenil svojega hladnega obnašanja. Vsa znamenja so kazala, da se ne čuti posebno prizadetim. Čeprav je na prostih nogah proti jamašini, je proti njemu še vedno naperjena obtožba radi umora po prvem redu.

Dr. Chares Duval in dr. John Lansford, državna zdravnik, ki sta raztelesila trupla Daniela in Richardsa, sta bila med prvimi pričami, ki so bile poklicane tekom jutranjega zasedanja. Dr. Duval je rekel, da je pozitivno prepričan, da sta bila umorjena moža mučena z neko posebno mehanično pripravo, predno sta bila usmrčena. Ni pa mogel povedati, kako dolgo je trajalo mučenje, predno je prišla smrt ter oprostila Daniela in Richardsa trpljenja.

Tako Duval kot Lansford sta pozitivno ugotovila, da ni mogla eksplozija dinamita v jezcu La Gourche, s pomočjo katere so spravili na površje trupla, raztrgati slednjih in da je bila odprtost glave, rok in nog posledica neizmerno velike okrutosti, za katere nima zdravniško-kriminološka zgodovina nobene primere.

Pred otvorjenjem jutranjega zasedanja se je vršila konferenca, katere so se udeležili sodnik Odom, generalni pravdnik Coco in njegovi pomočniki, zvezni agenti ter generalni pribojnik Toombs, zastopajoč vojaško oblast. Ta konferenca je sklenila, da ne bo proglašeno vojno pravo v Bastrop, vsaj za enkrat ne.

Dr. Duval je pričal, da je bil profesor na Tulane vseučilišču in da je deloval tam trinajst let. Šest let je posloval na državnem vseučilišču Louisiane in je dobil svojo zdravniško diplomu na vseučilišču Pennsylvanije. — Raztelesil sem več kot tisoč trupel ter vpriporil preiskave, — je odgovoril na vprašanje glede svoje izkušnosti pri raztelesenju.

V sodni dvorani je vladala smrtna tišina, ko je pripovedoval zdravnik, kako je raztelesil trupla Daniela in Richardsa. Oče Daniela je mirno poslušal ter se podpiral glavo z dlanjo.

Potem, ko je pričal, da so na žico krog trupla Daniela, pred-

stavljajočo nekako košaro, je nadaljeval dr. Duval:

— Jaz izjavljam, da so bile roke in noge odsekane ali pa odlomljene. Kostih teh udov so bile na koncu nalomljene ter so morale ven. Našli smo presenetljive poškodbe, posebno na dolgih kosteh rok in nog. Vsaka dvanajstih kosti rok in nog je bila zlomljena na treh mestih, ob dolgem koncu, v sredini in na vrhu.

— Našli smo, da so bile tudi bočne kosti zlomljene na isti način.

— Vse te poškodbe so bile vedno po tri ter vedno v isti razdalji druga od druge. Vsi prelomi

so bili presenetljivi raditega, ker so bili slični drug drugemu. Dosti je povoda za domnevanje, da so bile kosti zlomljene še predno je nastopila smrt. Našli smo tudi, da so bile kosti v kožo zlomljene na poseben način. Kost, ki veže rebra, je bila zlomljena ter potisnjena noter in iz značaja poškodbe smo sklepali, da je prišla sila, ki je povzročila to poškodbo, iz več kot ene smeri.

Dr. Duval je rekel nadalje, da je bilo notranje organe lahko spoznati, in da so bili navidežno nepoškodovani. Drugi organi so izginiti in vsa zamjenja kažejo, da so bili odstranjeni z nekim ostrim instrumentom.

— Ali so odstranili te organe pred smrtjo ali pozneje? — je vprašal generalni pravdnik Coco.

— Po našem mnenju, — je rekel dr. Duval, — so bili organi odstranjeni pred smrtjo. Izpremembe, katere smo našli, bi se ne mogle izvršiti po smrti. Vsa znamenja kažejo, da je steklo dosti krvi.

Tekom opisovanja poškodb na glavi je rekel:

— Našli smo le kožo ter par kosti. Možgani so izginiti. Glava je bila zdroljena. Narava ran na glavi kaže, da je bila glava zdroljena prej s pomočjo kakšnega orodja kot pa s pomočjo udarcev.

— Ali so bile vse te poškodbe prizadete istočasno ali v posledicah? — je vprašal generalni pravdnik.

— To je odvisno od tega, če sta bila oba mučena, — je odgovoril zdravnik.

— Mučena? — je vzkliknil generalni pravdnik. — Kakšno je vaše mnenje glede tega?

— Prepričan sem, da sta bila mučena na skrajno nečloveški način.

Pri opisu trupla Richardsa je rekel dr. Duval, da je bila glava zdroljena in da je manjkalo rok in nog. Truplo je bilo nago ter potisnjeno v slično košaro iz žice kot ono Daniela.

Na tem truplu je bilo več znamenj razkroja kot pa na truplu Daniela. Zdravniki so tudi opazili znamenja strašne izgube krvi.

— Kostih v telesu Richardsa so bile zlomljene na isti način kot kosti Daniela, — je rekel dr. Duval. Telesne poškodbe so morale biti prizadete na sličen način kot pri Danielu.

— Kakšnega orodja so se po vašem mnenju poslužili morilci?

— vprašal generalni pravdnik. — Ali mislite, da sta morali žrtvi iztegniti roki, nakar so jima polomili kosti?

— To je mogoče resnica, — je glasil odgovor. — Pri poškodbah take vrste ne nastopi smrt vsled izgube krvi, pač pa vsled šoka ali živčnega udara.

Nato so pokazali kosti Daniela in Richardsa, vzete iz trupel. Vse so bile zlomljene na treh krajih.

— Ali bi ne mogel dinamit izvesti učinkov, katere ste opisali? — so vprašali pričo.

— Ne, dinamit bi ne mogel proizvesti ničesar sličnega. Dinamit na noben način povzroči teh poškodb.

Dr. Lansford je bil prva priča tekom popoldanske seje. Potrčil je pričevanje dr. Duvala, posebno glede tega, da sta bila Daniel in Richards počasi mučena, predno sta umrli.

Dr. Lansford je rekel, da ga je značaj poškodb prepričal, da jih niso povzročili udarci, temveč počasi delujoča, drobna sila. Stanje krvi in raztrgane mišice kažejo, da je bilo mučenje izvedeno malo pred smrtjo. Tudi je po njegovem mnenju opaziti znamenja, da sta obe žrtvi izgubili obilo krvi, predno je nastopila smrt. Dr. Lansford je soglašal z dr. Duvalom, da bi ne mogel dinamit povzročiti teh poškodb.

Rekel je nadalje, da je mogla le posebno konstruirana priprava povzročiti te poškodbe in da je bila ta priprava napravljena direktno v namenu, da se muči človeška bitja.

Naslednja priča je bil W. C. Andrews, eden treh mož, katere je odvedla tolpa z Danielom in Richardsom vred. Andrews je bil rojen in vzgojen v Mer Rouge ter je farmer nekako eno miljo izven mesta. Povedal je, da je šel dne 24. avgusta na javno veselico v Bastrop in da je vzel s seboj nekega Northworthyja in da sta se oba vozila skupaj po Mer Rouge cesti.

— Nekako eno miljo od Bastropa, — je rekel, — so naju ustavili. Tolpa ljudi v črnih haljah in maskah, broječa nekako petnajst do pet in dvajset ljudi, je pridrla k nam. Eden v tolpi je nastavljal puško name ter mi rekel, naj stopim iz kare. Zavezali so mi oči, zvezali roki ter me odvedli približno na razdaljo petdesetih korakov.

— Ali ste spoznali koga med njimi? — je vprašal generalni pravdnik.

— Ne, — je odgovoril.

— Peljali so me poleg J. L. Daniela, — je nadaljeval Andrews. — Tudi njega so prijeli. — Hočemo še par nadaljnjih, — sem jih čul reči. Nato so dobili Richardsa. — Ali si ti? — je rekel. — Rekel sem mu, da sem jaz. Nato so privlekli Daniela. Sedel je na tla in dvignili so ga na noge.

— Odvedli so mene in vprašali sem jih, kaj hočejo storiti z menoj, a nikdo ni odgovoril. Šli smo po cesti nazaj in potisnili so me v neko karo. Vrnili smo se v Bastrop.

— Kako ste mogli vedeti, kam greste, če so vam zavezali oči?

— je vprašal generalni pravdnik.

— Čutil sem smrad iz tovarne, kjer izdelujejo material za papir, — je odgovoril Andrews. — Vozili smo se dolgo časa in ko smo se konečno ustavili, so me vprašali, če mi je kaj znano glede poskušenega zavrtnega umora dr. McKoina. Povedal sem jim, da ne vem ničesar glede tega in da me ni bilo v mestu v oni noči. Nato so mi potegnili klate s telesa ter me vrgli ob tla. Bičanje je sledilo.

Naslednja stvar, katere se spominjam, je bilo bičanje starega Daniela. Čul sem ga kričati. Nato so se vrnili k meni. Rekli so mi, da me bodo obesili, če jim ne bom povedal, kar vem glede streljanja na dr. McKoina. Odgovoril sem, da jim ne morem ničesar povedati, ker ničesar ne vem, nakar so me zopet naložili na karo. Vprašali so me, če sem spoznal koga v družbi in odgovoril sem, da ne.

— To je dobro za vas, — so rekli. — Sedaj se vrnite domov. Andrews je rekel, da je bil izpuščen in da so mu odvezali oči.

— Pojdite po cesti nazaj in ne ozrite se nazaj, — mu je rekel eden zakrinkanih mož. Pokoril se je.

— In koliko mož ste videli? — je vprašal generalni pravdnik.

— Prepričan sem, da jih je bilo petnajst do dvajset.

Priča je zanimala, da bi imela kedaj kak spor z dr. McKoinom.

Tudi je zanimala, da je član Klana. — J. L. Daniel, oče umorjenega vojnega veterana, je bil naslednja priča. Povedal je, kako sta on in njegov sin zapustila dom na jutro veselice v Bastropu in kako sta se pozneje ločila.

Takrat sem zadnjikrat videl Watta živega, — je rekel stari Daniel. — Šel sem domov opoldne ter se vrnil v Bastrop z Dad Petersonom, da vidim večerne igre. Ko sem se vračal po večernih igrah, je bila moja karo prva ustavljena. Zapazil sem veliko karo na cesti ter rekel Petersonu:

— Nekdo je tamle v zadregi. Ustavil sem karo, in v istem trenutku so skočili možje proti moji kari.

— Koliko ljudi je bilo v množici?

— Nekako dvajset do pet in dvajset. Eden je pokazal s prstom name ter rekel: — Tulej je eden onih, katere hočemo. Nameril je name revolver ter mi ukazal, naj stopim iz kare. Pokoril sem se, in zavezali so mi oči. Nato sta me povedla dva moža nekako dvajset korakov stran od ceste ter mi ukazala, naj sedem na tla. Kmalu nato so privlekli Andrews in sedel je poleg mene. Spoznal sem ga po glasu.

— Moja unukinja, stara petnajst let, je bila v kari za menoj, predno smo odšli in čul sem njen glas: — Ubogi Watt! — Sedela sva precej časa in nato so odvedli mene in Andrews ter naju posadili v neko karo. Andrews je bil edini človek, o katerem sem vedel, da je bil zajet, dokler me niso izpustili v Collingston.

— Kaj pa se je zgodilo potem, ko so vaju posadili v karo?

— Odvedli so naju nazaj v Bastrop in od tam v gozd, kjer so me vprašali, če vem kaj o poskušnem umoru dr. McKoina. Rekel sem, da ne vem ničesar, nakar so me pretepli, a ne tako močno kot Andrews.

Mednarodni ženski mirovni kongres.

Mednarodni mirovni kongres, ki so ga sklicale ženske pred kratkim v Haag, se je vršil v duhu predbožničnega razpoloženja. Na oficijelnih konferencah je govorila glava evropske javnosti, na tem kongresu na srce, ki je povedalo to, kar veli razum. Angleške žene so poslale 36, holandske 30, ameriške 20, nemške 14, francoske 12, ogrske 3, irske 1, norveške 2, poljske 4, švedske 4, bolgarske 2, kanadske 1, avstrijske 4, belgijske 4, ukrajinske 3, češke 5 in italijanske 1 delegatke. Neriške delegatke so takoj v začetku izjavile, da hočejo nastopati v vprisanjih pacifizma skupno z delegatkami češke narodnosti. O mirovnih pogodbah se je na kongresu razpravljalo s stališča vojne, miru, finance in psihologije. Mir mora temeljiti na dobrih medsebojnih odnosih in spoznavanju posameznih narodov, na skupnih interesih in spoštovanju pravičnosti, ki je izraženo v pregovoru naših pradedov: "Proti dobremu sosedu ni treba ograje". Češka delegatka Plaminkova je naglašala, da je izhod iz današnje egoizma mogoče edinole na način, ki ga premagamo najprej sami v svoji rodbini. Ko govorimo o neomajenosti mirovnih pogodb je dejala Plaminkova, spominjajo se, da je minilo letos 250 let, ko je na Holandskem umrl eden največjih pacifistov, Komensky, ki je do konca svojega življenja vstrajal v veri, da bo zmaga ideja pravičnosti in miru med narodi, spominjajo se tudi, da je westfalski mir pogajal svobodo njegovega naroda za 300 let. Čehi so pričakovali svobodo 100 let, Slovaki še dalje. Češke ženske hočejo delovati za pacifizem pod uplivom ter spominov in z odločnostjo, ki bo povzročila, da ne bo pretoklo niti 30 let, ko bo zmaga duh bratstva med narodi. Kongres je sklenil prenesti takimeno nazivno potniško pacifično šolo za prihodnje leto v Luhačovice na Moravskem.

Roparski napad pri Divači.

42letna kmetica Jospina Zafred, stanujoča v Divači št. 164, se je vračala po glavni cesti iz neke vasice pri Divači proti svoji domu. Ko je pa dospela v bližino Divače, so jo nenadoma napadli štirje tolovaji ter ji vzeli listnico, v kateri je imela 2300 fir. Pred svojim odhodom so jo pa še neusmiljeno pretepli. Ta slučaj roparskega napada je bil naznanjen tamkajšnjim orožnikom, ki mislijo, da zasledujejo predpne tolovaje, toda do sedaj brez uspeha.

Stara povest o človeški strasti.

Stara pesem o človeških strasteh je bila ponovljena pred par dnevi v tragediji, ki se je končala z obešenjem ženske ter njenega ljubimca, ki je umoril moža prve. — Morilka si je pridobila malo časten naslov: druga Lukrecija Borgija.

Neka ženska, Mrs. Edith Thompson, mlada in mična, je bila obešena na dvorišču Holloway jetnišnice ob dvestih zjutraj dne 9. januarja. Prva je svojega spola, ki je v zadnjih tridesetih letih plačala s svojim življenjem za zločin umora.

Njeno usmrčenje ter obenem njenega ljubimca, Fredericka Bywatersa, pomenja konec tragedije strasti, ki je razburila celo deželo kljub svoji umazanosti ter socialni obskurnosti glavnih igralcev. Ko se je vršila v preteklem mesecu v Old Bailey sodišču obravnava proti njej, se je pričela stvarjati vrsta "would be" poslušalcev izven sodniške dvorane že ob polnoči in ko so se odprla vrata, so se borili možki in ženske med seboj za vstop.

Ozadje te morilne storije je tako staro kot je človeško pleme. Visoki in ponižni ljudje so v preteklosti vprižarjali take tragedije. Celotno kraljevske glave so bile omadeževane od suma, da so izvrševale take zločine. Z eno besedo, povest Edith Thompson ter Fredericka Bywatersa, kot je prišla na dan v sodni dvorani, je povest o mlademu možu, ki je tako strastno zaljubljen v poročeno žensko, starejšo od njega, da ga je mogoče pregovoriti, da ubije moža, ki jima je bil na poti.

Tako Bywaters kot Mrs. Thompson sta bila spoznana krivim umora Percy Thompsona, moža ženske, čeprav je bilo ugotovljeno, da je zadal Bywaters smrtonosni sunek. Navesti hočemo besede sodnika Shearmana ob zaključku obravnave:

— Če naprosi ženska moškega, naj umori nekega nadaljnjega moškega in če je prepričana, da bo to tudi storil, in če je to dejanski storil, potem je tudi ona kriva umora.

Thompson, trgovski uslužbenec, je bil zaboden v mirni predmestni ulici Ilforda neke temne noči, ko se je vračal s svojo ženo iz gledališča. Bywaters je bil eno in dvajset let star ladijski perilni steward, ki je priznal, da je bil zaljubljen v Mrs. Thompson. Mir mora temeljiti na dobrih medsebojnih odnosih in spoznavanju posameznih narodov, na skupnih interesih in spoštovanju pravičnosti, ki je izraženo v pregovoru naših pradedov: "Proti dobremu sosedu ni treba ograje".

Mrs. Thompson sama je obdoličila Bywatersa umora, dva dni potem, ko se je dejanski izvršil, dne 4. oktobra. Soglasno s povestjo, katero je povedal mladi človek, je Thompson grdo postopal s svojo ženo, in sledil je spopad, tekom katerega je zabodel Thompson, ker je mislil, da bo pričel slednji streljati nanj.

Boril sem se s Thompsonom, — je izjavil Bywaters, — raditega, ker se ni nikdar obnašal kot mož napram svoji ženi. Vedno sem mi je zdel par stopinj nižji kot zadnji žganjar. Ljubil sem jo ter nisem mogel videti, da bi se naprej vodila tako življenje. Nisem ga nameraval ubiti, temveč le raniti ter mu dati lekcijsko.

Zaslišana kot priča, je ponovila Mrs. Thompson povest o grdem postopanju moža ter priznala, da je nameravala pobegniti z Bywatersom. Zanimala pa je odločno trditve, da je kedaj kovala načrte proti življenju svojega moža.

Usodepolna in senzacionalna plat procesa je bila zbirka pisem Mrs. Thompson, katero so našli v žepih Bywatersa in v njegovi skrinjici na krovu ladje. Pisma niso pomenjala le skrajno strastnega izruha ženske napram ljubimcu, pač pa so se pečala s čudno doslednostjo s strupom.

Raditega so tudi označili žensko, ki je bila sedaj obešena, tekom obravnave za nekako moderno Lukrecijo Borgija.

V nekom pismu je govorila o

pritožbi svojega moža, da ima čaj, katerega je skuhal, grenak okus. Dostavila je: — Mislim, da ga bom skušala napraviti še bolj grenkim. On bo to seveda spoznal ter postal pozoren, in če količnik ne bo zadostoval, bo poskušala nadaljno priliko poskusa, ko se boš vrnil ti domov.

Pisala je tudi: — Zopet bom poskusila steklo, kadar bo varno. — Državni pravdnik je trdil, da je skušala umoriti svojega moža s pomočjo zmetega stekla.

Pozvala je Bywatersa, naj čita novelo Hitchensa, Belladonna, to je povest o ženski, ki je skušala umoriti svojega moža s počasno delujočim strupom. Navedla je celo odstavek iz te novele, ki se glasi: — Treba si je zapomniti, da je digitalis kumulativen strup in da postane ista doza, ki je neškodljiva, če se jo vzame enkrat, smrtonosna, če se jo pogosto ponovi.

Kot priča je prisegla Mrs. Thompson, da je le iz radovednosti vprašala svojega ljubimca, kako je mogoče zastrupiti človeka s ptomaini in če je že kedaj proučeval učinek biklorida živega srebra.

Nadaljni zanimiv odstavek v njenih pismih se glasi: On (namreč mož) ima po postavi pravico do vsega, do kar imaš ti pravico po navadi in vsled ljubezni.

Bywaters je zanimal, da je Mrs. Thompson kriva ter prav do zadnjega prošil za njeno življenje. Ona sama je trdila, da je nedolžna. Sodnik je rekel poroti: Ne boste je spoznali za krivo, razven če ste prepričani, da sta se on in ona dogovorila, da bosta umorila Thompsona; da je ona vedela, da bo on to tudi storil in da mu je dala navodila, da naj stori to.

Porota, v kateri je bila tudi ena ženska, je spoznala oba krivim. Prav do zadnjega trenutka so pričakovali izpremenitev smrtnih obsodb za Mrs. Thompson v do smrtne ječe, radi njenega spola in stanja, v katerem se je nahajala. Ko jo je zadnjikrat obiskala njena mati, je postala histerična ter kričala:

— Mati, obesili me bodo!

Minister za notranje zadeve je ostal neizprosen in Mrs. Thompson je umrla na večerli dne 9. januarja, ob devetih zjutraj.

Trocki o rdeči armadi.

Pred rdečim generalnim štabom je Trockij govoril o nalogi boljševiške armade. Uloga rdeče armade se po njegovem mišljenju podcenjuje. Večina vojaških strokovnjakov misli, da je razlika med rdečo in carsko armado samo v imenu. To je seveda zmotno. Rdeča armada je organizirana izrecno z namenom, pospešiti svetovno revolucijo. Dejstvo, da mnogi smatrajo, da ona izvršuje samo nacionalno misijo Rusije, ni naša krivda. Mogoče so slučaj, in tako so bili, da so se krili cilji stare Rusije s cilji rdeče internacionalne. To pa so samo po sebi slučaj. Naloga rdeče armade je bolj obširna in odgovorna. Ona mora biti opora sovjetske vlade dotlej, dokler ne bo naš radio oznanil prevrata v vseh prestolih sveta. Za nas je važno, da obdržimo pod vsako ceno vlado zaradi vlade, zaradi socialne revolucije. Ni dvoma, da stopamo v epoko vojn. Evropa ne preda svojih pozicij brez boja. Vsak korak na poti k socialni revoluciji bo treba izvajati s pomočjo armade.

Ignjan iz drjave.

Leopold Grum, rodom iz Idrije in tja pristojen, je za dabo petih let Ignjan iz Jugoslavije.

KAPITAN BLOOD

NJEKOVA ODISEJA.

Spisal Rafael Sabatini.

Za "Glas Naroda" prevel G. P.

94

(Nadaljevanje.)

V kabino je prišel Pitt ter sporočil, da je reševalno delo končano in da so vsi rešeni, v celnem pet in štirideset, varno na krovu obeh bukanirskih ladij. Obenem pa je prošil za nadaljna povelja. Blood se je dvignil.

— Brige vašega lordstva zanemarjam, ko razmišljam o svojih lastnih. Gotovo želite, da vas izkram v Port Royalu.

— V Port Royalu? — Mali gospod je ježno menal na svojem stolu. Konečno pa je informiral Blooda, da je prišel prejšnji večer v Port Royal ter našel, da pomožnega guvernerja ni tam. — Odšel je na trapasto ekspedicijo proti bukanirjem na Tortugi ter vzel celo brodogve s seboj.

Blood je zrl nanj v trenutnem presenečenju. Nato pa je bušnil v smeh.

— Mislim, da je odšel še predno je dobil novice o izpremembi vlade doma ter o vojni s Francijo?

— Nikakor, — je zasikal lord Willoughby. — Bil je informiran o obeh dejstvih ter tudi o mojem prihodu, še predno je odšel.

— To je nemogoče.

— Tega mnenja sem bil tudi jaz. Dobil pa sem informacije od nekega majorja Mallarda, katerega sem našel v Port Royalu in ki očividno vlada v odnositih onega tepea.

— Potem je blazen, če je zapustil svoje mesto ob takem času. — je rekel Blood.

— Vzel je celo brodogve s seboj, zapomnite si to, ter pustil mesto in pristan odprt za francoski napad. Take vrste pomožne guvernerje je imenovala zadnja vlada. To je višek zlovlade, na me na mestu vzame vrag! Zapustil je Port Royal nezavarovan, izjemo prerahljane forta, katerega se lahko zdrobi v prah v enuri. To je naravnost neverjetno!

Smehljaj je izginila z lica Blooda.

— Ali je Rivarolu znano to? — je vprašal.

Odgovoril mu je nizozemski admiral:

— Ali bi šel tja, če bi ne vedel tega? M. de Rivarol je ujel par naših ljudi. Mogoče jih bo prisilil, da povedo resnico. To je velika prilika.

Njegovo lordstvo je renčalo kot mačka.

— Ta lopov Bishop bo odgovarjal s svojo glavo, če bo napravljeno kaj škode vsled njegove dezercije z mesta. Kaj pa, če je bil to nameravan korak? Če je večji lopov kot pa tepee? Kako, če b hotel na ta način služiti kralju Jamesu, od katerega je dobil urad.

Kapitan Blood je bil velikodušen.

— Kaj takega bi komaj vrjel. Vodila ga je izključno le osvete željnost. Meni samega lovi na Tortugi, moj lord. Mislim pa, da je najboljša, če jaz skrbim za Jamaica v imenu kralja Viljema, do kler bo on odsoten. — Zasmehal se je bolj veselo kot kedaj v zadnjih dveh mesecih.

— Kreni proti Port Royalu, Jeremija, in sicer z vso naglico. Poravnali bomo račun z M. de Rivarolom ter še par drugih računov.

Oba, lord Willoughby in admiral, sta skočila na noge.

— Vi jim vendar niste kos, proketo, — je vzkliknil lord. — Vsaka treh francoskih ladij je kos obema vašima, dečko moj.

— Da, glede topov, — je rekel Blood ter se smehljaj. — V takih stvarih pa pridejo v poštev še druge stvari kot topovi. Če hoče videti vaše lordstvo akcijo na morju kot jo je treba vojevati, — tukaj je vaša prilika.

Oba sta zrla s presenečenjem nanj.

— Pomislite, koliko prilike imate, — je rekel lord.

— To je nemogoče, — je rekel admiral Van der Kuylen ter zmalj s svojo velikansko glavo. — Mornarstvo je važno. Topov pa so topovi.

— Če ga ne bom mogel poraziti, lahko potopim svoji lastni ladiji v kanalu ter mu zastavim pot, dokler se ne vrne Bishop s svojega pohoda ali dokler se ne pojavi vaše lastno brodogve.

— In kaj bo koristilo to, prosim vas, — je rekel lord.

— Takoj vam hočem povedati. Rivarol je bedak, ko se izpostavlja taki nevarnosti, če pomislimo, kaj ima na krovu. Na svoji zastavni ladiji ima plen iz Cartagene, ki znaša do štirideset milijonov liber. — Oba sta zazijala, ko je omenil to ogromno svoto. — S tem zakladom je šel v Port Royal. Če me porazi ali ne, on ne bo več prišel ven. Preje ali pozneje bo našel zaklad svojo pot v zakladnico kralja Viljema, seveda šele potem, ko bo petina deleža pri plenu izplačana mojim bukanirjem. Ali ste zadovoljni s tem, lord Willoughby?

Njegovo lordstvo je vstalo ter izgnilo svojo delikatno belo roko.

— Kapitan Blood, v vas sem razkril veličino.

— Strašno dober pogled ima vaše lordstvo, da je zapazilo to, — se je smejal kapitan Blood.

— Da, da, a kako hočete storiti to? — je mrmral Van der Kuylen.

— Pridite na krov in nudil vam bom prizor, še predno bo dan mnogo starejši.

Trideseto poglavje.

ZADNJI BOJ "ARABELLE".

— Zakaj čakate, prijatelj moj? — je sitnil Van der Kuylen.

— Torej v božjem imenu, — se je oglašil lord Willoughby.

Bilo je popoldne istega dne in obe bukanirski ladiji sta se zibali poleg rta, ki zaključuje veliko naravno pristanišče Port Royala in manj kot eno miljo od ožin, vodečih v to pristanišče, katero je obvladal fort. Več kot dve uri sta že potekali izza časa, ko sta se obe bukanirski ladiji približali temu mestu, neopaženi od mesta ali ladij M. de Rivarola in ves ta čas je odmevalo po ozračju grmenje topov s kopnega in morja ter oznanjalo, da se je unela bitka med Francozi ter branilci Port Royala. Dolgo, neaktivno čakanje je razvedlo živce tako lorda Willoughbyja kot admirala.

— Vi ste rekli, da nam boste pokazali par lepih stvari. Kje so te lepe stvari?

Blood se je ozrl na oba ter se zaupljivo smehljaj. Opravil se je bil za bitko v šlem iz črne jekla. — Ne bom skušal še nadalje stavliti na poskušnjo vajino potrpežljivost. Res, že sem zapazil, da ogenj ponehuje. Stvar je taka: mčesar ne opravite s prenašljivostjo in dosti z zavlačevanjem, kot boste takoj videli, kot ugam.

Trideseto poglavje.

ZADNJI BOJ "ARABELLE".

— Zakaj čakate, prijatelj moj? — je sitnil Van der Kuylen.

— Torej v božjem imenu, — se je oglašil lord Willoughby.

Bilo je popoldne istega dne in obe bukanirski ladiji sta se zibali poleg rta, ki zaključuje veliko naravno pristanišče Port Royala in manj kot eno miljo od ožin, vodečih v to pristanišče, katero je obvladal fort. Več kot dve uri sta že potekali izza časa, ko sta se obe bukanirski ladiji približali temu mestu, neopaženi od mesta ali ladij M. de Rivarola in ves ta čas je odmevalo po ozračju grmenje topov s kopnega in morja ter oznanjalo, da se je unela bitka med Francozi ter branilci Port Royala. Dolgo, neaktivno čakanje je razvedlo živce tako lorda Willoughbyja kot admirala.

— Vi ste rekli, da nam boste pokazali par lepih stvari. Kje so te lepe stvari?

Blood se je ozrl na oba ter se zaupljivo smehljaj. Opravil se je bil za bitko v šlem iz črne jekla. — Ne bom skušal še nadalje stavliti na poskušnjo vajino potrpežljivost. Res, že sem zapazil, da ogenj ponehuje. Stvar je taka: mčesar ne opravite s prenašljivostjo in dosti z zavlačevanjem, kot boste takoj videli, kot ugam.

Trideseto poglavje.

ZADNJI BOJ "ARABELLE".

— Zakaj čakate, prijatelj moj? — je sitnil Van der Kuylen.

— Torej v božjem imenu, — se je oglašil lord Willoughby.

Bilo je popoldne istega dne in obe bukanirski ladiji sta se zibali poleg rta, ki zaključuje veliko naravno pristanišče Port Royala in manj kot eno miljo od ožin, vodečih v to pristanišče, katero je obvladal fort. Več kot dve uri sta že potekali izza časa, ko sta se obe bukanirski ladiji približali temu mestu, neopaženi od mesta ali ladij M. de Rivarola in ves ta čas je odmevalo po ozračju grmenje topov s kopnega in morja ter oznanjalo, da se je unela bitka med Francozi ter branilci Port Royala. Dolgo, neaktivno čakanje je razvedlo živce tako lorda Willoughbyja kot admirala.

— Vi ste rekli, da nam boste pokazali par lepih stvari. Kje so te lepe stvari?

Blood se je ozrl na oba ter se zaupljivo smehljaj. Opravil se je bil za bitko v šlem iz črne jekla. — Ne bom skušal še nadalje stavliti na poskušnjo vajino potrpežljivost. Res, že sem zapazil, da ogenj ponehuje. Stvar je taka: mčesar ne opravite s prenašljivostjo in dosti z zavlačevanjem, kot boste takoj videli, kot ugam.

Trideseto poglavje.

ZADNJI BOJ "ARABELLE".

— Zakaj čakate, prijatelj moj? — je sitnil Van der Kuylen.

Slovensko Samostojno Bolniško Podporno Društvo za Greater New York in okolico, ink.

Rejnikom in rejnicam v Greater New Yorku, posebno onim, ki so se zadnji čas tu naselili, se naznanja, da je naše društvo najmočnejše, bodisi po številu članov in članic, ali premoženju. Poleg tega je vseno izplačalo tudi svojim članom in članicam največ podpore za časa bolezni, v slučaju smrti, in članstvo je vedno na razpolago vsakemu pomagati, ki je pomoči potreben, takoj, brez odlašanja. Vrakdo ve, da prva pomoč je najboljša, in tega se je društvo tudi vedno držalo.

Kdor se ni pri društvu, naj vpraša svojega sorodnika, prijatelja ali znanca za natančno pojasnila glede pristopa, če pa ni nima nikogar, se pa lahko javi vsako četrto soboto v društveni dvorani, kjer bo švedel od odborikov vse natančne podrobnosti in se bo obenem o delovanju društva sam lahko najbolje prepričal. Nič ne ve, kdaj in kje ga čaka nesreča, zato naj tudi ne odlaš, ker ob času bolezni mu bo društvo največja zaslomba.

Društvo zbiruje vsako četrto soboto v svojih društvenih prostorih v Beethoven Hall, 5. St. med drugo in tretjo Ave., New York, N. Y.

Joseph Peganik, tajnik

56 Ten Eyck St., Brooklyn, N. Y.

Jugoslavia irredenta.

Der Tiroler o Slovencih v Ju-ljjski Krajini.

Trženska "Edinost" piše: "Slo-

venska usoda." Pod tem naslovom

je prišel neniški list "Der Tiroler"

zanimiv članek, ki se bavi

z našimi položajem in z najbolj

porečnimi vprašanji, ki nas danes

zanimajo. Članek najprej opisuje

zemljepisno lego in politično

uredbo dežel, v katerih mi živimo,

ter opozarja, da je naš položaj

mnogo neugodnejši nego oni ti-

rolskih Nemcev, ki so kompaktno

naseljeni od Salurna do Brennerja.

Ta naš položaj da je dal povod

za domnevo, da je raznarodova-

nje Slovanov lažje nego raznaro-

dovanje Nemcev. Tudi vlada se

zdi, da je bila tega prepričanja;

o se dá sklepati iz svojčasnega

menovanja "znanega sovražnika

Slovencev" Salate, iz odprave

mnogih slovanskih šol v Istri in iz

ežkega policijskega pritiska na

slovensko politično in društveno

življenje. Kot nov napad na slo-

venski življenjski članek težjo,

da se odpravi krajevne av-

tonomije. Citira znani sklep vi-

lanskega občinskega odbora ter

povzema odpor, ki ga je izvala ta

sklep med Slovenci, odpor, kate-

remu so se pridružili tudi goriški

Italijani. Članek končuje: S tem,

da je goriški občinski zastop od-

klonil načrt za združitev — vsled

besar je prišla furlanske brate v

Vidmu huda nahod, — ni še izgi-

nila nevarnost za Slovence, katera

grozi s priključitvijo h kakemu

večjemu italijanskemu ozemlju;

zakaj upravná bodnost novih

pokrajini je še zelo negotova.

Kljub vsem zunanjim neugodnim

vplivom leži usoda naroda v nje-

govih lastnih rokah: v njegovi vo-

lji, da si ohrani najsvetejšo, šege

in jezik. Ta volja naroda je trd-

njava, katero more razrušiti na-

rod sam, nikoli pa kak sovražnik.

Zato se ne bojimo za bodnost

naših sousodnikov na Goriškem."

Smrt goriškega župnika.

Iz Sv. Lucije se poroča:

V Kainbachu pri Gradcu je pre-

minul župnik Franc Červ. Rojen

je bil na Sentviški gori 29. nov.

1851, posvečen pa leta 1875. Slu-

boval je v Cerkljem, v Novakih in

za Grahovem. Zadnja leta pred

vojno je živel v pokojni pri Sv. Lu-

ciji, od koder je moral bežati leta

1915. Kot begunec je bival pet let

pri očetih servitih v Frohneitenu

nad Gradcem. Ker je deloma ohro-

mel in ni mogel dobiti potnega li-

sta domov, se je preselil v Kain-

bach, kjer je živel zadnje leto v

popolni ohromelosti kot begunec

do smrti. Pokojnik je bil blaga

duša, zelo duhovit in nadarjen,

pričjubljen povsod med domačim

ljudstvom, a tudi med sobraty na

nemškem Štajerju. Značilno je, da

mu ni vlada še do danes nakazala

niti beliča pokojnine kljub vse-

stranskemu drezanju in posredo-

vanju skozi 4 leta. Silno je več čas

begunstva hrepenel po domovini,

a ni mu bilo dano niti, da bi v nji

počival, ampak v tujini.

Fašistovski glasilo v slovenskem

jeziku.

Na Goriškem so začeli izdajati

fašistovski glasilo pod slovenskim

imenom "Glas Julijske Benečije".

Da je list fašistovski glasilo, pri-

znava jo sami v svojem programu.

Prihajali so pod zastavo sporaz-

uma med Italijani in Slovenci, kar

pa hočejo v resnici, je strogo na-

sprotje sporazuma med narodoma.

Ali se slovenski pristasi tega no-

vega pokreta ne zavedajo, kako

strašno je njihovo početje? Zdra-

vno jedro slovenskega ljudstva jih

bo o prežirom izobčilo iz svoje

srede!

Sovjeti na Kamčatki.

Sovjetske čete so zasedle mesto

Petropavlovsk, ki se nahaja na

polotoku Kamčatka.

OD JUGOSLOV. KONZULATA.

Oglasijo naj se:

ANTON PUGELJ, rojen 1881.

leta v Gornjem Grčevju, okraj

Novo mesto. V Ameriko je prišel

1902. leta. Zadnjikrat je pisal

svojem 1914. leta. Iše ga Anton

Jerman, posestnik v Dol. Grčevju,

okraj Novo mesto.

KAROL LENARDIČ, doma iz

Kojškega na Goriškem. V Ameri-

ko je prišel pred svetovno vojno

in bival je v Clevelandu. O. Iše

ga njegov nečak, podnarednik

Anton Lenardič, 2. bat. 2. div.

art. puk. 2. arm. obl. Mostar, Her-

cegovina.

ALBERT KANTZ, bivši rezerv.

poročnik iz Maribora. V Ameriko

je prišel 1921. leta in baje živi v

New Yorku.

Kdo kaj ve o zgornj navedenih,

naj blagovoli naznaniti generalne-

mu konzulatu, ali naj se pa sami

oglasijo.

Consulate General

of the Kingdom of the Serbs,

Croats and Slovenes,

443 W. 22. St., New York City.

Vaši sorodniki, prijatelji in

znanci v starem kraju

kupijo vojni listek za pot v Ameri-

ko najugodnejše z ameriškim

dolarji. Proti predložitvi od ame-

riškega konzulata potrjena lista

za Ameriko mi lahko izplačamo

ameriški denar pri Jadranski

banki v Ljubljani in v Zagrebu,

toda znesek za posameznega od-

raslega potnika ne sme presegati

3000 francoskih frankov, to je

protivrednost od približno \$200.

V Italiji in zasedenem ozemlju

pa lahko izplačamo brez izjeme

vsakemu poljubne zneske v ame-

riških dolarjih.

Pristojbina za izplačila do \$10

po \$0,50, za izplačila od \$10.— do

\$50.— po \$1.—, za izplačila, ki

presega znesek \$50.— po 2 cen-

ta od sto.

Frank Sakser State Bank,

82 Cortlandt St., New York, N. Y.

Velika Blaznikova

Pratika

(s trmi mlatic.)

Cena s poštnino ... 30c

25 pratik \$3.75

50 pratik 6.50

100 pratik 12.00

Slovenic Publishing Co.

82 Cortlandt Street New York

Dobro se tiči pri zastopnikih

Glas Naroda.

ROYAL MAIL

VNAPREJ PLACANE VOZNE